

Melchior: Efter de Udtalelser, der ere faalne fra den ærede 7de Landssthingsmand for 1ste Preeds (Davib), vilde jeg have frygtet for at tage Ordet imod en saa begavet og i statsøconomist Henseende saa vel underrettet Taler, hvis han ikke selv i sit Foredrag havde givet mig et saa overordentlig godt Moment ihænde dertil. Jeg skal strax sige, at jeg vil udtale mig for en Indkomsskat, der paalignes procentvis, og jeg skal til Fordeel herfor anvende det overordentlig gode Moment, som det ærede Medlem selv i sit Foredrag brugte, men rigtignok som et Modargument, det nemlig, at Indkomsskatten nu har bestaaet i England i 25 Aar, siden 1842. Jeg troer ikke, at det er muligt at anføre et bedre Argument. Den ærede Taler sagde vel, at Indkomsskatten er forladt i England, og at der er Mange, som have Meget imod den, men Modstanden imod den er dog ikke paa nogen Maade saa stor, at . . . (Afbrydelse af Ordføreren). Ja, jeg opfattede ikke rigtigt den Indvending, der blev gjort af den ærede Ordfører, og jeg kan derfor ikke imødegaae den. — Jeg troer, at en procentvis lignet Indkomsskat har saa overordentlig store Fordele ligeoversfor Contingentsystemet, at jeg paa ingen Maade kan tillægge de Indvendinger, der fra forskjellige Sider ere fremkomne imod Procentssystemet, nogen Vægt. Som en meget væsentlig Indvending imod det er det saaledes navnlig blevet fremsført, at det vilde gjøre et Indgreb i den communale Selvfændighed. Men det er jo dog ganske sikkert, hvad der ogsaa blev udtalt i den korte Bemærkning, der faldt nu nyligt, at Procentssystemet vil medføre et Slags Indgreb i Selvfændigheden, men at det dog er meget bedre at sige til Communerne: „Vi ville paasee, at I komme til at betale, hvad I have Raad til at betale“, end vilkaarligt at henkaste en vis Sum, der skal udredes af de Vedkommende. Jeg kalder Summen vilkaarlig, thi man har vel søgt i det om Contingentsystemet stillede Forslag at raade Bod paa Manglerne ved Bestemmelserne i Loven af 21de Marts 1864 og at finde den rette Skatteevne ved at foreslaae en anden Maade at komme efter de Beløb paa, der skulle fordeles, men jeg kan ikke finde, at heller denne Maade træffer det Rigtige, og

der bliver i alle Tilfælde en overordentlig stor Uklarhed tilføede. Vi have jo seet, at den tidligere Lov, som udkom under en ganske anden Form som en Krigsskatslov, har været ganske overordentlig uheldig og navnlig ligefrem har modvirket Selvangivelsen. Jeg troer ganske sikkert, at man, hvis man nogenfinde skal have en Indkomsskat, maa virke hen til, at Selvangivelsen blive saa almindelige som muligt. Men hvorledes skulde Selvangivelsen kunne ventes at finde Sted ved Contingentsystemet? Vi have jo seet, at der er Communer, der efter Krigsskatsloven af 1864 have maattet udrede henved $3\frac{1}{2}$ pCt. af deres Indtægt, medens andre Communer kun have udredt $1\frac{1}{2}$ pCt. Men det er jo dog aldeles umuligt, at man kan komme ind paa at faae Selvangivelsen, naar disse kunne frygtes at føre til, at den ene kommer til at betale 3 Gange saa Meget som den anden af den samme Indtægt. Maa sige vel, at det ikke gjør saameget til Sagen, enten den Procent, der fremkommer, bliver stor eller lille, naar man først har bestemt et vist fast Beløb, der skal udredes af den enkelte Commune, og har fordeelt det efter Skatteindtægten, fordi den Omstændighed, at Procenten er for stor, da vil kunne rettes ved at sætte Skatteindtægten større, hvorved saa Procenten vil blive mindre. Men Procentens Størrelse har i alt Fald Indflydelse paa alle Selvangivelsen; thi paa dem vil Procentens Størrelse komme til at virke saaledes, at det, hvor der skal udredes større Procenter, vil blive saa godt som umuligt at faae Selvangivelsen. Naar f. Ex. en Mand, der boede i Aalborg, og en anden, der boede i Frederiksborg, selv angave at have den samme Indtægt, vilde den ene efter Loven af 1864 være kommen til at udrede 3, og den anden $1\frac{1}{2}$ pCt. af denne Indtægt. Derved kommer man til absolut at modvirke Selvangivelsen, medens man, hvis man kunde bringe det derhen, at Selvangivelsen fandt Sted i en overordentlig stor Maalestof, efter min Anskuelse meget vilde betage Skatten dens obidse Charakter. Det vilde tillige gjennem mange Selvangivelsen blive lettere at faae et Skøn over alle Indtægter. Derved, at Selvangivelsen finde Sted i en meget stor Maalestof, sættes Skattecommissionerne navnlig istand til